

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Recollectio Spiritvalis

Masen, Jacob

Coloniae Agrippinae, 1691

Meditatio VI. De Peccatis Ecclesiasticorum sollicitè vitandis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60213](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60213)

Secundum est, ut magno animo atque ingenti spiritualis lucri desiderio, negotiationem hanc auspiceris.

Tertium est, ut nundinarum, id est, vitæ tuæ tempus brevissimo termino tibi circumscribas, ideòque illud S. Pauli 2. ad Corinth. 6. frequenter in ore animòque habeas: ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies salutis.

Quartum est, ut mercatorum more oculos mentis non ad opes comparatas, sed eas, quas adhuc comparare potes, conjicias; nam in hac sola negotiatione avaritia laudabilis est, votaque non tormentum, sed consolationem & fructum afferunt servo Dei.

MEDITATIO VI.

De Peccatis Ecclesiasticorum sollicitè vitandis.

VERITAS. Ecclesiasticus gravissimè obligatur omne peccatum devitare, ob sanctum munus, quod in Ecclesia erga Deum sustinet: (2.) Tum verò etiam ratione proximi, cujus

cujus salutis promovendæ curam onus-
que suscepit. (3.) Postremò quia à sæculo
digressus, ab Ecclesia susceptus est, ejus-
que impensis alitur, ut Deo serviat.

ORATIO PRÆPARATORIA
consueta.

PRÆLUDIUM 1. *Coram Christo Ecclesia*
Capite se sistat. 2. Gratiam petat agnoscendi
obligationem suam & delicta.

I. P U N C T U M.

Considera, quanta obligatio Ecclesiasticis
incumbat ratione suscepti muneris erga
Deum peccata omnia cavendi; ut sancta sanctè
tradentur. Quod Deus olim in figura expo-
suit: *Homo, ait, de semine Aaron, qui habuerit*
maculã, non offeret hostias Deo suo, nec accedet
ad ministerium ejus. Quo decreto instruit nos,
tanto scelestiorem & impium magis esse eum, qui
cùm impurus sit, corpus Domini administrare
audet, quãto corpus unigeniti Filii Dei excellen-
tius est arietibus & tauris. Est autẽ hac excellen-
tia incomparabilis. Necessarium itaq; semper est,
maximè verò tanti ac talis mysterij celebrandi
tempore, servare preceptum Apostolicũ dicẽtis:
cùm has itaq; promissiones habeamus, dilecti, re-
purgemus nos ipsos ab omni inquinamẽto carnis
ac spiritus, perficientes sanctificationẽ in timore
Dei. Olim Deus per Jeremiam de ministris
sua

Sacerdos sit
sine macula,

Levit 21.
S. Basil de
Bapt c. 2.

Obligatur
ad hoc Deo.

2. Cor. 7.

Jer. 18.

sua

Jer. 11.

suæ domus queritur: *Quid est, quod dilectus meus, in domo mea, fecit scelera multa?* summo opere admiratus illam suorum domesticorum infidelitatem, quos ipse præ tot aliis delegerat, dilexeratque. *Castificabatur olim populus, per biduum, aut per triduum, ut ad sacrificium purus accederet, & lavabat vestimenta sua. Si in figura tanta observantia, quanta in veritate? Disce Sacerdos, quid sit lavare vestimenta tua, ut mundum corpus celebrandis exhibeas Sacramentis. Si populus sine ablutione vestimentorum prohibebatur accedere ad hostiam suam: tu illotus mente pariter & corpore audes pro aliis supplicare, audes pro aliis ministrare?*

AFFE-
CTUS
Dolor
peccati.

Expende igitur, quæ tractanda mysteria suscipias, & num, quibusdam maculis contractis, his indignum te facias? Dole de admisis haecenus, atque in futurum cave: ne ministerio, quod in remedium peccatorum à Deo institutum est, tu ad peccandum abutaris, ipsamque medicinam perversitate summa convertas in venenum.

II. PUNCTUM.

Obligatur
proximo.

Isa 58.

CONSIDERA, quanta eisdem incumbat obligatio ratione muneris sui, quo proximum, à peccatis avocare, & ad bonum, tam verbo, quàm exemplo instruere tenentur. Sacerdoti dictum est: *clama ne cesses, quasi tuba exalta vocem tuam, et annuntia populo meo scelera*

lera eorum, et domni Iacob peccata eorum. Id vero quemadmodum dignè facturum est, & cum fructu, qui sceleribus & peccatis obnoxius, dum reprehendit aliorum facta, facit ipse reprehendenda? an non jure dicetur illi: *Medice cura te ipsum.* Tu qui vides festucam in oculo aliorum, an irabem, qua in tuo oculo est, non vides? Hi videlicet sibi & Ecclesie probro sunt, & proximo offensionem: plus destruunt pravis moribus, quam verbis ædificant: quos jure Paulus hortatur: *ut nemini dent offensionem, ne vituperetur ministerium.* Quis nobis tales rursus sacerdotes tribuat, qualem Deus Levi commendat? *lex veritatis in ore ejus, & iniquitas non est inventa in labiis ejus, in pace & æquitate ambulavit mecum, & multos avertit ab iniquitate. Labia enim Sacerdotis custodient scientiam, & legem requirent ex ore ejus: quia angelus Domini exercituum est.* Nimirum doctrina populorum, qua in Sacerdote est, nullo debet mendacio deturpari; sed vota de veritatis fonte procedere: & iniquitas non est inventa in labiis ejus: ut imitetur Dominum, de quo dicitur, qui peccatum non fecit, nec dolus inventus est in ore ejus. Expendat igitur diligenter, cujus personam sustineat: quantum in se munus, procurandæ apud proximum salutis, susceperit: sive cum preces in Ecclesia pro populo fundendæ sunt; sive cum proximus exemplo vitæ & verbo etiam à vitiis est abstrahendus: ne non tantum Deo ingratus, sed

Ne det Scd.
dulum.

2. Cor. 7.

Malach.
2.

Hier. in
cap 2.
Mal.

Ne contē-
natur Ec-
clesia
Malach 9.

Greg. in
Past p. 5.
c. 5.

AFFE-
CTUS.
Fuga peccati.

2. Cor. 8.

sed & mundo fiat contemptibilis Non irrita sunt Dei minæ. O Sacerdotes, quia recessistis de via, & scandalizastis plurimos in lege, & irritum fecistis pactum Levi, propter hoc ego dedi vos contemptibiles, & humiles in omnibus populis. Nulla re magis tota religio Christiana, quàm dissolutâ Ecclesiasticorum vitâ vilescit. Si quidem enim in Sacerdote, vel Clerico justè reprehenditur, ejus vitio ipsa religionis nostræ aestimatio gravatur. Jam quanta hinc dimanent ad proximum damna, quis fatis explicabit? Nul- lum certè, ait Gregorius, majus præjudicium tolerat Deus, quàm cum eos, quos ad aliorum correctionem posuit, dare de se exempla pravita- tis cernit; quando ipsi peccamus, qui aliorum compescere peccata debuimus, quando pereun- ti populo mortis authores sumus, cui ad vitam du- ces esse debuimus.

Perhorresce ad tantum facinus, quisquis es in hac vita, tanquam pharo lucida constitutus, & hoc age, ut sis maneatque integer vita, scelerisque purus: Ne aliis Ecclesiasticis non minus, quàm tibi dedecori sis, tibi que non minus, quam proximo ruinæ: ut possis cum Paulo dicere: Ne quis nos vituperet in hac plenitudine, que ministratur à nobis, providemus bona non solum coram Deo, sed etiam coram homini- bus. Ita sanè necesse est. Hoc fine & à Deo ad Ecclesiam vocatus, & à populo admissus Sacra- mento datæ fidei obligaris, si defeceris, quan- tum

tum scandalum! At *va illi per quem Scandalum venit, maxime sacerdoti!*

III. PUNCTUM.

Considera, quod Ecclesiasticus non aliud *Obligatur*
 palam coram Deo, Angelis, & hominibus *vi profes-*
 profiteatur, quam abire se à mundo, ut ejus de- *sionis sua,*
 sideria & cupiditates relinquat; ad Ecclesiam *quà re*
 verò transire, ut Deo illic, pro sua & aliorum *nuntians*
 salute deserviat. Et quod Ecclesia vicissim non *seculo, se*
 alia illum lege suscipiat, atque ad vitam hone- *addixit*
 stam necessaria præstet. Quare si deinde aliud *Ecclesia.*
 egerit, contra Homines, Angelos, Deum, pro-
 priamque conscientiam turpissima defectione
 delinquit. Cur enim à mundo abiit, si illius
 rursus affectibus voluit implicari, qui liberta-
 te retentâ, multa licite atque impunè sectari
 poterat, quæ modò illi nefas est atrectare? *Si 2 Pet 2.*
enim refugientes coinquinationes mundi, in *20.*
cognitione Domini nostri, & Salvatoris Iesu Chri-
sti, his rursus implicari superantur, facta sunt
illis posteriora deteriora prioribus. Melius e-
nim illis erat non cognoscere viam justitiae, quam
post agnitionem retrorsum converti ab eo, quod
illis traditum est sancto mandato. Infelices hi
 planè Judæ sunt, qui Christum secuti adhuc
 mundo & pecuniis acervandis, aut cuicumque
 demum cupiditati implendæ deserviunt, ac de-
 nique eo delabuntur, ut cum illo Christum, su-
 amque salutem prodant. O quanto his melius
 esset,

Declam.
in verba.
Ecce nos
reliq.

Dei servus
non qua-
rit, sed in-
venit ne-
cessaria.

2. Cor. 6.

esset, si ad hanc nunquam vitæ conditionē ad-
jecissent animum, imò si nunquā fuissent nati
homines isti, per quos Ecclesia idoneis fraudatur
ministris, destituitur amicis, prostituitur
hostibus, à gratia & Deo deseritur, à sceleratis
intra ipsa viscera cōsumitur. Et tamē quot mor-
taliū hoc animo, & his moribus in Ecclesiam
non tam inmittuntur, quā irruunt! *Quis
enim (cū Bernardo loquor) jã eã intentione gra-
dus Ecclesiasticos, & ministeria sanctuaru querit,
ut sine curis seculi, in sanctimonia cordis & cor-
poris, illuminandus accedat ad Dominũ, & suam
pariter ac proximorũ salutē operetur, orationis
studio deditus, & verbo prædicationis? Nã si eos,
eo querit & intēdit animo, eoq; intuitu, ut hujus
vita habeat necessaria; evangelizet, ut māducet,
perverso nimis ordine celestibus terrena merca-
tur. Quã certè dignius ampliusque cōsentaneū
rationi, ut pro carnali victu, carnalia magis o-
pera exerceret, nec fieret in versor rerũ, aut mi-
nisteriũ spirituale inhonoraret. Dei promissum
est querite primũ regnum Dei, & cætera adsi-
cientur vobis. Perversum est, primũ cætera
quærere; cū per hoc & regnum Dei negligatur,
& cætera. Nam sic Christus non obligatur
promisso suo ad præstandum cætera. Insanum
ac præposterum est, velle mundum in Ecclesia
sectari. Quæ enim conventio Christi ad Beli-
al, aut societas luci cum tenebris? Non pos-
sunt tam diversa sociari. Ergo qui alterum
ample-*

amplectitur, ut alterum deserat, necesse est. Qui à mundo venit ad Ecclesiam, nō debet adducere, sed deserere mundum. Perversitas summa est, stipendia Christi percipere, & diabolo qui est Princeps hujus mundi, mereri.

Quocirca Apostolus jure nullum vult ad Ecclesiam Dei admitti ab Episcopo Timotheo, nisi ante in sæculo bonis moribus probatum. Oportet, ait, illum testimonium habere bonum ab ijs, qui foris sunt, ut non in opprobrium incidat & laqueum diaboli. Diaconos similiter pudicos, non bilingues, non multo vino deditos, non turpe lucrum sectantes, habentes mysterium fidei in conscientia pura. Hi autem probentur primū, & sic ministrent, nullum crimen habentes. Si hæc à Diaconis Sacerdotum ministris tam rigidè postulantur, quid ab ipsis Deus requiret Sacerdotibus? quàm procul ab ejusmodi criminibus abesse debent?

Et, ut intelligas quantum à mundi consuetudine abesse suos velit Ecclesia, omnem etiam Ecclesiasticis profanum habitum prohibet. *Et si, ait Tridentina Synodus, habitus non facit Monachum; oportet tamen Clericos, proprio congruentes ordini, sæper vestes ferre; ut per decentiam habitus extrinseci, morū honestatē intrinsecam ostendant, &c. quem si, juxta Episcopi ordinationem & mandatū, nō detulerint, per suspensionem ab ordinibus, ac officio, & beneficio & fructibus, redditibus & proventibus ipsorū benefici-*

K ciorum;

Non nisi probati ab Episcopis admittendi.

1. Tim. 3.

Concil. Trid. c. 21.
Nec in habitu quidem aliquid secularis ferendum.

ciorum; nec non, si semel correcti, de novo in hoc deliquerint, etiam per privationem officiorum & beneficiorum huiusmodi coerceri possint ac debeant, juxta Constitutionem Clementis V. in Concil. Viennensi editam. Causam huius decreti addit Concilium; quod ejusmodi homines, pedes in diversis ponentes, alterum in divinis, alterum in carnalibus collocent. Tanta solitudine cavendum Clerico Ecclesia censet, quidquid vel suspicionem levitatis & criminis ostendit.

AFFE-
CTUS.
*Fuga seculi
& cura d-
vina gratia.*

Hebr. 6.

Attende igitur diligenter, quid profiteatur vir Ecclesiasticus, undè abeat, ne *mittens manum ad aratrum, & respiciens retro, nō sit aptus regno Dei*, & ad quem statum, quot privilegiis & beneficiis à vulgo exemptus, transeat: ne hanc *in vacuum gratiam recipiat*, sed dignum se fructum adferat. *Terra enim supervenientem bibens imbrem, proferens autem spinas & tribulos, reproba est, & maledicto proxima, cujus consummatio in combustionem.*

Convertat se ad Deum potius, & ex toto corde dicat: *O Domine, doce me facere voluntatem tuam, quia servus tuus ego sum.* Expendat quot peccatis, in Deum, proximum & se ipsum obnoxium se reddat, quisquis hic deficit, & quàm rarò ac difficulter tales à Deo ad pœnitentiam constantem seriàmque recipiantur. Quanto quisque ex altiori ruit, tanto difficilius rursus surgit atque enititur.

DISTI.

Sit procul omne scelus tam sancto à munere.

(2.) *cura*

Teq³ tuumq³ gregem (3.) lex ea scripta tibi est.

PRO DIE III.

MEDITATIO VII.

*De gravi iudicio Dei Ecclesiasticis impro-
bis imminente.*

VERITAS. Grave viris Ecclesiasticis iudicium à Deo imminet ; tum quòd lapsus eorum propter scandalum gravissimi ferè sint ; tum quòd multa ab his ad opus sanctè præstādum exigantur. (2.) Quare & sanctissimi viri, cum timore Dei , & integritate vitæ in hoc statu trepidarunt, (3.) duplicique in primis virtute, continentia, & sedulitate muneris , periculum damnationis evitarunt.

ORATIO PRÆPARATORIA Com-
munis.

PRÆLUDIUM I. *Constituete te ante Christum
iudicem. 2. Gratiā agnoscendi illius judi-
cia, pete.*

K 2

I. PUN.